

ΔΥΟ ΚΑΙ ΔΥΟ ΠΟΣΑ ΚΑΜΝΟΥΝ ;

ΕΜΕΡΑΝ τινὰ ἤκουσα λεγόμενον παρὰ τινος τῶν παρ' ἡμῖν ἐξεχόντων νομομαθῶν καὶ πολιτειολόγων, φίλου μου σεβαστοῦ, ἥδη κοιμωμένου τὸν αἰώνιον ὕπνον, ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ κατ' ἄλλον τρόπον συλλογίζονται ἢ ἐν τῇ ἡπειρωτικῇ Εὐρώπῃ οἱ ἄνθρωποι. Ἐξέλαβον τὸ πρᾶγμα ὡς ἀστεϊσμόν, ἀλλ' ἡ ὄψις τοῦ εἰπόντος τοῦτο ἐξέφραζε τόσον σοβαρὰν περὶ τούτου πεποίθησιν, ὥστε τὸν ἠρώτησα ἐκπληχτός :

— Ὅμιλεῖτε σπουδαίως ;

— Ἀναμφιβόλως. Ὅμιλῶ οπουδαϊότατα.

— Ἀλλὰ τότε λοιπὸν, εἶπον, δέχεσθε ὅτι ἡ λογικὴ παραλ-
λάσσει κατὰ ζώνας καὶ μεσημβρινούς, καὶ ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον
εἶνε λογικὸν εἰς τὸ Καλαὶ εἶνε παράλογον εἰς τὸ Λουβρον ;

— Πῶς ! ἀμφιβάλλετε λοιπὸν περὶ τούτου ; με ἠρώτησε καὶ
αὐτὸς ἐκπληττόμενος.

Ὁμολογῶ ὅτι δὲν κατώρθωσε τότε νὰ με πείσῃ περὶ τῆς ἐπι-
δράσεως τοῦ κλίματος εἰς τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς. Μετὰ τινὰ
ὅμως χρόνον, λαθὼν δυστυχῶς πείραν τοῦ πράγματος, ἐπέισθην
καὶ εἶμαι σήμερον ὁλοσχερῶς, ἀδιστάκτως καὶ ἀμετακλήτως πε-
πεισμένος ὅτι ὁ σεβαστός μου φίλος εἶχε δίκαιον καὶ ὅτι ἐὰν μὴ
κατὰ κλίματα, κατὰ κεφαλὰς ὅμως ἡ λογικὴ διαφέρει μεγάλως
καὶ τόσον πολὺ, ὥστε ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δι-
φοροὶ κεφαλαὶ (ἐὰν ὑποτεθῇ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ συλλογίζεσθαι
ἐδρεύει ἐν τῇ κεφαλῇ) δύνανται νὰ παραγάγωσι διάφορα συμπε-
ράσματα. Ἐπὶ παραδείγματι ἃς θέσωμεν τὸν ἐξῆς συλλογισμόν :

« Πᾶν φυτὸν θνήσκει.

Τὸ κάρδαμον εἶνε φυτὸν.

Ἄρα . . . ; »

— Ἄρα θνήσκει, θὰ μοὶ εἰπῆτε ἴσως σεις. Μὲ συγχωρεῖτε.
Ἐχετε πολὺ ἄδικον. Τὸ πρᾶγμα συζητεῖται πολὺ. Ὑπάρχουν
τινές, οἵτινες ἐνῶ ἀναγνωρίζουν ὅτι πᾶν φυτὸν ἀνεξαιρέτως θνή-
σκει καὶ ὅτι τὸ κάρδαμον εἶνε φυτὸν, ἐν τούτοις ἐπιμένουν καὶ
καλὰ ὅτι δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι θνήσκει καὶ τὸ κάρδαμον.

Μὴ νομίσητε ὅτι πρόκειται περὶ ἀνθρώπων ἐν φρενοκομείῳ διαιτωμένων. Ἄπαγε! Ὅμιλῶ περὶ τῶν ἐκτὸς τοιούτου κατοικούντων καὶ μάλιστα ἀνθρώπων λίαν εὐπολήπτων, εὐπαιδεύτων, κατεχόντων ὑψηλὴν θέσιν ἐν ταῖς κοινωνίαις καὶ ταῖς πολιτείαις διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν περὶ τὸ συλλογίζεσθαι δεινότητα.

«Τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν γωνιῶν παντὸς τριγώνου ἴσουςται πρὸς τὸ ἄθροισμα δύο ὀρθῶν γωνιῶν» λέγει τὸ γνωστὸν εὐκλείδιον γεωμετρικὸν θεώρημα καὶ τοῦτο ἀποδεικνύεται τῶντι μαθηματικῶς. Ἀλλ' ἐπίσης μαθηματικῶς ἀποδεικνύεται τὸ ἀντευκλείδιον λεγόμενον θεώρημα, ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν εἰρημένων τριῶν γωνιῶν εἶνε ἕλασσον τοῦ ἄθροίσματος δύο ὀρθῶν τοιούτων, καὶ τὸ ὑποστηρίζει ὁ μαθηματικὸς Lobatschewski, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου ὁ Riemann ἀποδεικνύει τὸναντίον ὅτι τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν τούτων γωνιῶν εἶνε μεῖζον τοῦ τῶν δύο ὀρθῶν (*) Choisis si tu l'oses !

«Πᾶσα δεκάς σύγκειται ἐκ δέκα μονάδων.

Ἐγὼ δέκα μονάδας.

Ἄρα . . . ;»

— Ἄρα ἔχεις μίαν πλήρη δεκίδα, λέγει εἰς μαθηματικὸς ἐν Παρισίαις. — Ὅχι, ἀποκρίνεται ἄλλος ἐν Βιέννῃ, ἔχεις περιπλέον καὶ μίαν μονάδα.

Καὶ τὸ πρᾶγμα συζητεῖται πολὺ εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς ὑψηλίου.

«Μία ἑκατοντάς ἐτῶν ἀποτελεῖ ἓνα αἰῶνα.

Παρήλθον ἀκριβῶς 99 ἔτη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1800.

Ἄρα . . . ;»

— Ἄρα ὑπολείπεται νὰ παρέλθῃ ἀκόμη ἐν ἔτος ἵνα συμπληρωθῇ εἰς αἰῶν, λέγει ἐν ἀφελὲς παιδίον. — Μπα! ἀποκρίνεται ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας. Ὁ αἰῶν, συγκείμενος ἐξ ἑκατὸν ἐτῶν, συμπληροῦται εὐθὺς ὡς παρέλθῃ τὸ 99ον ἔτος.

Καὶ οἱ σοφοὶ ἐρίζουσι καὶ συζητοῦσι σπουδαίως κατὰ πᾶν 99ον ἔτος, καὶ τὸ ζήτημα εἰσέτι θεωρεῖται ἄλυτον.

— Δύο καὶ δύο κάμνουν τέσσερα.

— Εἴσθε βέβαιος ; Ἐγὼ ἀνέγνωσα μαθηματικὰς περὶ τούτου διατριβάς, αἱ ὁποῖαι βεβαιοῦσιν ὅτι δύο καὶ δύο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάμνουν εἰμὴ μόνον πέντε καὶ ὄχι τέσσερα, καὶ τοῦτο ἐκ πεποιθήσεως. (**)

(*) "Opa De Jilly, Essai sur les principes fondamentaux de la géometrie et de la mécanique, Bordeaux 1879.

(**) Deux et deux font cinq, par Alphonse Allais, Paris 1895.

Βλέπετε λοιπὸν ὅτι ἡ λογικὴ δὲν εἶνε μία καὶ ἡ αὐτὴ ἄρα ὁ μηχανισμός, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος συλλογίζεται ἢ ἡ λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, δὲν ὁμοιάζει καθ' ὅλα εἰς πάντα τὰ ἀνθρώπινα κρανία.

Τὸ ἐκ τούτου συμπέρασμα, κατὰ τὴν ἰδικήν μου κεφαλὴν, εἶνε ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρῶμεν τὴν ἀλήθειαν ὡς μίαν καὶ τὴν αὐτήν. Φαντασθῆτε τώρα, ὕστερον ἀπὸ τοιαύτην κατὰ κεφαλὰς διαφορὰν ἐργασίας τοῦ λεγομένου λογικοῦ καὶ εἰς τὰ ἀπλοῦστερα, πόσον γελοῖον εἶνε ν' ἀσχολώμεθα σπουδαίως καὶ εἰς ἐπίλυσιν δυσκολωτέρων πραγμάτων διὰ τοιούτου λογικοῦ, οἷον εἶνε τὸ ἀνθρώπινον· π. χ. εἰς ἐξιχνίασιν τῆς ἀρχῆς τοῦ παντός, τῆς μετὰ θάνατον ὑπάρξεως, τῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀπείρου καὶ τῶν τοιούτων. Εἶνε ὡς νὰ ζητῶμεν νὰ προιονίσωμεν τὰς Ἀλπεῖς εἰς τὴν ρίζαν των διὰ μιᾶς τριχός. Τώρα ἄς ἔλθωμεν εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν λογικὴν ἐπιστήμην, τὴν νομικὴν, ἧς ἡ σπουδαία πρακτικὴ ἐμφάνισις εἶνε ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις. Ἐδῶ θὰ εὔρητε μωσαϊκὸν ἀπέραντον συμπερασμάτων ἀντιφατικῶν, παραλόγων (πάντοτε, ἐννοεῖται, κατὰ τὴν ἰδικήν μου κεφαλὴν), οὐχὶ βεβαίως ἐπὶ δεδομένων ἀμφιβόλου ἐννοίας, ἀλλ' ἐπὶ προτάσεων σαφῶν καὶ ἀπλουστάτων ὡς τὸ ἀξίωμα «δύο καὶ δύο κάνουν τέσσαρα» εἰ καὶ ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι κάνουν πέντε.

Θέλετε τώρα παραδείγματα μᾶλλον συγκεκριμένα, ἐπίσημα, ἀποκείμενα ἐν τοῖς ἀρχείοις τῶν δικαστηρίων;

Θὰ σᾶς παραθέσω ἐν τοιοῦτο ὡς δεῖγμα συλλογισμοῦ ἐξ ἐκείνων, ἐξ ὧν βριθοῦσι τὰ ἀρχεῖα τῶν δικαστηρίων.

Μὴ λησμονήσητε δέ, παρακαλῶ, ὅτι τὰ τοιαῦτα προϊόντα τῆς λογικῆς καὶ τοῦ νόμου γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου καὶ ὅτι πρὸς παραγωγὴν αὐτῶν πληρόνονται ἀδρὰ δικαιώματα δικηγόρων καὶ κλητῆρων.

* *

Πρὸ τινων ἐτῶν δυστυχῆς τις σύζυγος ἀπελθὼν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Νέαν Ὑόρκην χάριν ὑποθέσεών του, ἀφῆκεν εἰς πόλιν τινὰ τῆς Ἑλλάδος νεαράν περικαλλῇ σύζυγον καὶ διетῇ θυγατέρα. Ἡ σύζυγος ὅμως μὴ ἀρεσκομένη φαίνεται εἰς τὸν μονήρη βίον, βλέπουσα δὲ ἀφ' ἐτέρου ὅτι ὁ νόμος εἰς πάντα τὰ δημόσια ἀξιώματα προβλέπει περὶ ἀναπληρωτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ ἄλλου κωλύματος, π. χ. τοῦ ἀρμοδίου προέδρου διὰ τοῦ ἀντιπροέδρου, ἀπεφάσισε νὰ φροντίσῃ καὶ αὐτὴ περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως τοῦ ἀπόντος συζύγου, διὰ τινος ἀντισυζύγου. Διῶρισε λοιπὸν ἓνα τοιοῦτον, ὅστις τόσον ἐπιμελὴς καὶ

δραστήριος ἀνεδείχθη, ὡς φαίνεται, εἰς τὰ ἀνατεθέντα αὐτῷ καθήκοντα, ὥστε ἡ νέα Κλυταιμνήστρα, μετὰ τριετῇ δοκιμασίαν, ἤρχισε νὰ βλέπῃ ὅτι ἀπέκτησεν οὗτος τὰ προσόντα, ὅπως προαχθῇ καὶ εἰς σύζυγον. Οὕτως ἔβαινον ἐν εὐτυχεῖ ἀρμονίᾳ τὰ πράγματα, ὅτε φθονερός τις καὶ κακίβουλος γείτων, μὴ εὐρίσκων, φαίνεται, λίαν τυπικὴν τὴν τοιαύτην ἀναπλήρωσιν, ἀνήγγειλε δι' ἐπιστολῆς, σταλείσης δι' ἐπιβάτου μετανάστου, εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ σύζυγον, ὅτι ἡ Κλυταιμνήστρα του, ἔχουσα ἰδιόρρυθμόν τινα τρόπον ἐρμηνείας τοῦ νόμου, ἐπεξέτεινεν ἐξ ἀναλογίας καὶ εἰς τὸν συζυγικὸν θρόνον τὰς περὶ ἀναπληρώσεων τῶν προέδρων διὰ τῶν ἀντιπροέδρων διατάξεις, καὶ ὅτι ἀπέκειτο πλέον εἰς αὐτὸν νὰ κρίνῃ ἂν πρέπει νὰ δεχθῇ τὴν τοιαύτην ἐξ ἀναλογίας ἐπέκτασιν.

Ὁ ταλαίπωρος σύζυγος μαθὼν τὴν κεραυνοβόλον ταύτην εἰδησιν καὶ ἔχων ἀντίθετον νομικὴν γνώμην περὶ τῶν τοιούτων ἐπεκτάσεων, εὐρέθη ἐνώπιον τοῦ τρομεροῦ διλήμματος, ἥ νὰ διεκδικήσῃ δικαστικῶς τὸν παρὰ τῇ συζύγῳ του νόμιμον αὐτοῦ θρόνον, ἥ νὰ δηλώσῃ ἐπισήμως παραίτησιν αὐτοῦ δι' ἀγωγῆς περὶ διαζεύξεως.

Ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισε τὸ δεύτερον, ὃ δὲ πληρεξούσιος αὐτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐν Ἑλλάδι κατοικίας του δικηγόρος ἐπεφορτίσθη δι' ἐπιστολῆς νὰ ἐγείρῃ τὴν περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν καὶ νὰ παραλίθῃ μετὰ τοῦτο τὴν θυγατέρα καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ πελάτου του.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προκαταρκτικῶν διατυπώσεων ὁ δικηγόρος ἐκαιοποίησε πρὸς τὴν σύζυγον τὴν ἀγωγὴν, ἐξαιτούμενος νὰ κηρυχθῇ διαχελυμένος ὁ γάμος τοῦ πελάτου του ἐνεκα τῆς παρὰ νόμου συμβιώσεως τῆς ἐναγομένης συζύγου μετ' ἄλλου ἀνδρός.

Ἔως ἐδῶ τὰ πράγματα ἔβαινον κανονικῶς, ὡς βλέπετε, ὅτε αἰφνης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρώτης ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συζητήσεως ὁ πληρεξούσιος τῆς Κλυταιμνήστρας δικηγόρος ἀνέταξε διὰ τῶν προτάσεων του ὅλως ἀπροσδόκητον ἔνστασιν.

— «Μόνον οἱ ζῶντες, εἶπε, δικαιοῦνται νὰ ἐγείρῳσιν ἀγωγὰς ἐνώπιον τῶν ἀνθρωπίνων δικαστηρίων· ἀλλ' ὁ ἀντίδικος σύζυγος ἀνεπαύθη ἤδη ἐν Κυρίῳ, ἐπομένως καθ' ἣν ὥραν συζητεῖται ἡ προκειμένη ἀγωγή, ἡ αὖρα σείει πενθίμως τὰς κυπαρίσσους τοῦ τάφου του ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ γάμος ἐλύθη οὕτω ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἄρα ἡ ἐπίγειος δικαιοσύνη οὐδὲν ἔχει πλέον νὰ πράξῃ εἰμὴ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ματαιὰν ἀγωγὴν, ἵνα οὕτω λήξῃ, δίχῃ σκληρῶς ἀναξέουσα τὴν ἐκ τῆς ἀπωλείας

τόσον προσφιλοῦς συζύγου αἰμάσσουσιν ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἀπαρηγορήτου χήρας πληγὴν».

Πρὸ τοιαύτης τόσον ἐλεγειακῶς διατυπωθείσης ἐνστάσεως, ὁ πληρεξούσιος τοῦ συζύγου κατεπλάγη, ἀλλὰ μὴ ἔχων τὰ μέσα ἐν' ἀποδείξει ὅτι ἔζη εἰσέτι ἐν Ἀμερικῇ ὁ πελάτης του, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὑποχρεούμενος ν' ἀπαντήσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐνστασιν καὶ ν' ἀρνηθῇ τὴν ἀλήθειαν αὐτῆς, προταθείσης, ὡς ἦτο πεπεισμένοι, πρὸς ἀπλὴν τῆς δίκης παρέλκυσιν, ἀπήντησεν :

— Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λίαν φυσικόν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ἡ ἀντίδικος, ἀφοῦ ἐψεύσθη πρὸς τὸν Θεὸν παραβιάσασα τοὺς ἱεροὺς συζυγικοὺς δεσμούς, τολμᾷ καὶ ἐνώπιον ὑμῶν σήμερον νὰ ψεύδῃται ἰσχυριζομένη ὅτι ὁ ἀτυχὴς σύζυγός της ἀπεβίωσεν. Ἀρνοῦμαι καὶ ἀποκρούω πάσῃ δυνάμει τὴν θρασεῖαν ταύτην κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἀγωγῆς μου ἐνστασιν καὶ ἵνα μὴ ἐπὶ ματαίῳ κατατρίβωμεν τὸν χρόνον εἰς ἀποδείξεις, ἐπάγω ἀπ' εὐθείας ὅρκον περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀντίδικον.

— Εἶνε συγγνωστός ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος καὶ πληρεξούσιος τοῦ ἀντιδίκου δικηγόρος λέγων ταῦτα, ἀπήντησεν ὁ πληρεξούσιος τῆς Κλυταίμνηστρας. Εἶναι συγγνωστός, διότι ἀγνοεῖ τὸν θάνατον τοῦ πελάτου του, ὅστις φυσικῶ τῷ λόγῳ δὲν ἡδύνατο νὰ τὸν ἀναγγεῖλῃ πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ ὁμως ἡμεῖς εἴμεθα βέβαιοι περὶ τούτου ἀντεπάγομεν ἀμέσως τὸν ἐπαχθέντα ὅρκον καὶ θὰ ἰδῇτε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι ὁ μακαρίτης ἀντίδικος δὲν θὰ δώσῃ τὸν ὅρκον ὅτι ζῇ. Θὰ εἶνε καὶ τοῦτο ἡ τρανωτάτη τῶν ἀποδείξεων ὅτι ἀπέθανε καὶ ὅτι ἡμεῖς λέγομεν τὴν ἀλήθειαν.

— Καὶ ἐγώ, ἀνταπήντησεν ὁ ἄλλος, δηλῶ ἀπὸ τοῦδε μετὰ τοῦ θάρρους ὅπερ ἐμπνέει ἡ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν πεποίθησις, ὅτι ὁ πελάτης μου δέχεται τὸν ἀντεπαγόμενον ὅρκον καὶ παρακαλῶ τὸ δικαστήριον νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ ὅπως ὁμόσῃ αὐτὸν ἐν Νέα Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, ἔνθα διαμένει σφριγὼν καὶ ὑγιέστατος.

* * *

Τέσσερας μῆνας μετὰ τὴν ἀξιωματικόν ταύτην συζήτησιν τὸ Πρωτοδικεῖον, κατόπιν ἐπανειλημμένων ἐμβριθῶν διασκέψεων, ἐξέδιδε τὴν ἀπόφασίν του ἔχουσαν ὡς ἐξῆς ἐπὶ λέξει :

« Ἐπειδὴ εἰ καὶ ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 685 τῆς Πολ. Δικονομίας ἡ ὁμολογία τοῦ συζύγου δὲν ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν, καὶ ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 107 ἐπὶ τοιούτων διαφορῶν συμβιβασμὸς δὲν ἐπιτρέπεται, κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 349 ὁ ἐπαχθεὶς ὅρκος εἶνε εἶδος συμβιβασμοῦ καὶ

» τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 352 τῆς αὐτῆς Δικονομίας ἢ μὴ δόσις
 » τοῦ ἐπαχθέντος ὅρκου θεωρεῖται ὁμολογία, μὴ ἀποτελοῦσα ὡς
 » εἴρηται, ἀποδείξιν ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν, ἐπομένως, προκει-
 » μένης ἀγωγῆς περὶ διαζεύξεως, ἢ περὶ τοῦ θανάτου ἢ μὴ τοῦ
 » ἐνάγοντος ἐπαγωγή καὶ ἀντεπαγωγή ὅρκου εἶνε ἀπαράδεκτος,
 » ἄρα τὴν ἐνστάσιν τῆς περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἐνάγοντος ὀφεί-
 » λει ἢ ἐναγομένη ν' ἀποδείξῃ μόνον δι' ἐπισήμου ἐγγράφου ἢ
 » μαρτύρων ἄλλως τε ἀφοῦ πᾶς διάδικος ἀντεπάγων τῷ ἀντι-
 » δίκῳ αὐτοῦ ὅρκον, κατ' ἀνάγκην ὁμολογεῖ οὕτω ὅτι ὁ ἀντί-
 » δικος αὐτοῦ ζῇ, ἐπεται ὅτι τοιαύτη ἀντεπαγωγή ὅρκου περὶ
 » ὁμολογημένου πράγματος εἶνε κατὰ τὸ ἄρθ. 245 § 1 τῆς
 » Πολ. Δικονομίας ἀπαράδεκτος μ' ὅλα ταῦτα

« Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 685 τῆς Πολ. Δικ. ἀφαιροῦν ἀπὸ τῆς
 » ὁμολογίας τοῦ συζύγου ἐπὶ γαμικῶν διαφορῶν πᾶσιν ἀποδει-
 » κτικὴν δύναμιν ἐννοεῖ προδήλως μόνας τὰς ὁμολογίας ἐκείνας,
 » αἵτινες ἀφορῶσιν εἰς τὸ κατ' οὐσίαν βάσιμον ἢ μὴ τῆς διαφο-
 » ρᾶς, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὰ ὅλως τυπικά καὶ ἐπεισοδικὰ τῆς
 » δίκης γεγονότα, οἷα εἶνε καὶ αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως καὶ διαρ-
 » κούσης τῆς δίκης ἐπερχόμεναι εἰς τὰ πρόσωπα τῶν διαδίκων
 » μεταβολαί, ὡς ὁ θάνατος, ἄσχετοι ὅλως πρὸς τὴν διαφορὰν
 » τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς περὶ διαζεύξεως δίκης·
 » ἄρα περὶ τῶν ἀσχέτων τούτων ἰσχυρισμῶν ὁμολογία καὶ ἐπ-
 » αγωγή ὅρκου ἐπιτρέπεται δυνάμει τῆς γενικῆς διατάξεως τοῦ
 » ἄρθ. 351 τῆς Πολ. Δικ., δὲν εἶνε δὲ ὁρθὸν ὅτι ἡ ἐναγομένη,
 » ἀντεπάγουσα τῷ ἐνάγοντι τὸν ὅρκον ὁμολογεῖ οὕτω ὅτι ζῇ ὁ
 » σύζυγος αὐτῆς, διότι κατὰ τὸ ἄρθ. 267 § 1 τῆς Πολ. Δικον. πρὸς
 » ὑπαρξίν ὁμολογίας ἀπαιτεῖται σαφὴς πρόθεσις πρὸς τὸ ὁμο-
 » λογῆσαι τι (animus confidendi), ἐνῷ ἡ ἐναγομένη διαρρήδην
 » ἀποκρούει τοιαύτην πρόθεσιν ἰσχυριζομένη ἀκριβῶς τὸ ἀντί-
 » θετον, ἥτοι ὅτι ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀπέθανε· πᾶσα δ' ἐναντία
 » ἐκδοχὴ ἤθελεν ἀναγάγει εἰς τὸ ἄτοπον ν' ἀποκλεισθῇ εἰς τὴν
 » ἐναγομένην τὸ δικαίωμα τῆς ἀντεπαγωγῆς, ἐναντίον τοῦ ἄρθρ.
 » 352 τῆς Πολ. Δικονομίας· κατ' ἀκολουθίαν, τοῦ ἐνάγοντος
 » δηλοῦντος ὅτι δέχεται τὸν ἀντεπαγόμενον ὅρκον, δέον νὰ ἐπι-
 » βληθῇ οὗτος αὐτῷ κλπ.

Διὰ ταῦτα

« Ὑποχρεοῖ τὸν ἐνάγοντα ἵνα τὴν πρώτην Δευτέραν, ὥραν
 » 10 π. μ. μετὰ 50 ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρού-
 » σης καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κλπ. κλπ. ὁμόσῃ ἐπὶ τοῦ
 » ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἐξῆς ἀντεπακτὸν ὅρκον : « Ὁμνύω, εἰ-

» ὡς κάλλιστα τὰς εἰς τὴν ψευδορκίαν ἐπιβαλλομένας ποινάς,
 » ὅτι δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἀπεβίωσα. Οὕτως εἶη μοι ὁ Θεὸς βοη-
 » θὸς καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον».

«Δοθέντος τοῦ ὅρκου, ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν τῆς ἐναγομέ-
 » νης περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἐνάγοντος. Μὴ δοθέντος, δέχεται
 » τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς θάσιμον, θεωρεῖ ὡς ἀπεβιώσαντα
 » πρὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸν ἐνάγοντα, ἀπορ-
 » ρίπτει τὴν ἀγωγὴν, ὡς ἐγερεθεῖσαν παρὰ προσώπου ἀνυπάρ-
 » κτου καὶ καταδικάζει τὸν ἐνάγοντα εἰς τὰ ἔξοδα κλπ.»

* *

Ὀλίγον τόπον ἐδῶ, παρακαλῶ, διὰ μίαν ἀναγκαίαν παρένθεσιν.
 Κατὰ τὸν νόμον, ὅταν τις ὑποχρεωθῇ δι' ἀποφάσεως νὰ ὁμώσῃ
 ὅρκον τινὰ καὶ ἀφήσῃ τὴν πρὸς τοῦτο τεταγμένην προθεσμίαν
 νὰ παρέλθῃ χωρὶς νὰ ὁμώσῃ τὸν ὅρκον, θεωρεῖται πλέον ἀποδε-
 δειγμένον τὸ ἀντίθετον τοῦ θέματος, περὶ οὗ ὁ ὅρκος, ἀποτε-
 λεῖται δὲ οὕτω δεδικασμένον καὶ δὲν ἐπιτρέπεται πλέον ἀπο-
 λύτως καμμία ἀπέδειξις περὶ τοῦ ἐναντίου. Πρὸς τοῦτο ὅμως
 ἔπρεπε νὰ κοινοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις πρὸς τὸν ἀρμοδίον Εἰσαγγε-
 λεά, ὅστις θὰ τὴν ἔστειλλε διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργείων πρὸς
 τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀρμοδίον πρόξενον, ἐννοεῖται ὅπως λησμο-
 νηθῇ ἐν τῷ Πρόξενεῖω, διότι εἰς πλείους τοιαύτας ἀπεράντους
 ἀποβαίνει ἀδύνατος ἡ εὐρεσις κατοικοῦ τινὸς ἐσάκις δὲν ὀρίζεται
 εἰδικῶς ἡ διεύθυνσις αὐτοῦ. Ἡ προθεσμία ὅμως θὰ ἤρχιζεν ἀπὸ
 τῆς πρὸς τὸν Εἰσαγγελεά κοινοποιήσεως καὶ θὰ ἦτο ἀδιάφορος ἡ
 περαιτέρω τύχη τοῦ ἐγγράφου.

Ὁ πληρεξούσιος τῆς Κλυταιμνήστρας δικηγόρος ἐκοινοποίησε
 συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τὴν ἀπόφασιν τῷ Εἰσαγγελεῖ, καί, ὡς
 ἦτο ἐπόμενον, ἡ προθεσμία παρήλθε χωρὶς ὁ ὅρκος νὰ δοθῇ,
 ἐλήφθη δ' ἐπίσημον πιστοποιητικὸν ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὁ σύ-
 ζυγος δὲν ὥμοσε τοιοῦτον ὅρκον κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀποφάσει ὀρι-
 ζομένην ἡμέραν, καὶ οὕτω δυνάμει τῶν ἐπιστήμων τούτων ἐγ-
 γράφων συνετάχθη ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἡ ἐπίσημος λη-
 ξιαρχικὴ πράξις τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου.

Ἄλλο γεγονός ἐπελθὼν μετὰ τοῦτα ἐπεδείνωσε τὰ πράγματα·
 ἡ μικρὰ θυγάτηρ τοῦ δυστυχοῦς συζύγου καὶ τῆς εὐτυχοῦς Κλυ-
 ταιμνήστρας ἀπεβίωσεν.

Ὁ δικηγόρος τοῦ συζύγου μὴ λαθὼν δυστυχῶς γνῶσιν τῆς
 κοινοποιήσεως, ἀγνοῶν δὲ καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τοῦ πελί-
 του τοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ προλάβῃ τὸ φρικτῶδες ἀποτέλεσμα.

Καὶ ποῖον ἦτο, νομίζετε, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο; Ὁ σύζυγος ἐθεωρεῖτο νεκρός, χωρὶς νὰ τῷ ἐπιτρέπηται πλέον ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον· ἡ Κλυταιμνήστρα ἀναιμάκτως καθίστατο χήρα ἐλευθέρα νὰ τείνῃ τὴν ἀβρὰν χεῖρα καὶ ἐπισήμως πρὸς τὸν τέως ἀντισύζυγον, ἡ δὲ περιουσία τοῦ πρόφην συζύγου ἐθεωρεῖτο διαβιβασθεῖσα ὁλόκληρος διὰ μὲν τοῦ τεχμαυρομένου θανάτου αὐτοῦ πρὸς τὴν θυγατέρα του, διὰ δὲ τοῦ θανάτου τῆς θυγατρὸς πρὸς τὴν ὠραίαν Κλυταιμνήστραν, τὴν μητέρα της.

* *

Μετά τινας μῆνας ἐσπέραν τινὰ ἡ οἰκία τῆς χήρας, ἀπαστράπτουσα ἐκ φώτων καὶ ἐορτασίμως κεκοσμημένη, ἐδέχετο τοὺς προσκεκλημένους εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ νέου γάμου αὐτῆς μετὰ τοῦ τέως ἀντισυζύγου, προαγομένου εἰς σύζυγον. Ἡ μουσικὴ ἐπαίανιζεν, ἡ νύμφη ἐν καταλεύκῳ περιβολῇ ὑπὸ τὸν νυμφικὸν πέπλον νεύουσα γαμὰὶ τὰ αἰδήμονα βλέμματα ἵστατο παρὰ τὸν ἄξιον νυμφίον καὶ ὁ ἱερεὺς εἶχεν ἤδη ἀπαγγεῖλει καὶ τὴν τελευταίαν γαμήλιον εὐχήν, ὅτε φωναὶ τρομεραὶ καὶ βαρύγδουπος ποδοβολητὸς συνετάραξαν ἀπαισίως τὴν οἰκίαν ἀπὸ τῆς κλίμακος.

Ἀνὴρ τις παράφορος καὶ κάτωχρος, μὲ ὀφθαλμοὺς κεραύνιον πῦρ ἐκτινάσσοντας, ἀπωθὼν τοὺς προσπαθοῦντας νὰ κρατήσωσιν αὐτόν, καὶ ἐκ τῆς πάλης φέρων καταξέσχισμένον τὸν ἐπενδύτην καὶ τὸ περιλαίμιον τοῦ ὑποκαμίσου του, εἰσώρμησεν ὡς βμβὰ εἰς τὴν νυμφικὴν αἶθουσαν. Εἰς τὴν θέαν του ἡ νύμφη ῥήξασα κραυγὴν ἔπεσε λιπόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ νυμφίου, πάντες δὲ οἱ περιστῶτες κατάπληκτοι καὶ ἔντρομοι παρετήρουν τὸν ἀγριάνθρωπον ὡς ἀπολελιθωμένοι.

Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἦτο ὁ σύζυγος, ὅστις, ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς, ἔμαθε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης, ἔμαθεν ὅτι ἡ κόρη του ἀπέθανεν, ὅτι ἡ περιουσία του κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἀπίστου συζύγου καὶ ὅτι ἰδοὺ πρὸς αὐτὴν κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην νέος νυμφίος ἤρχετο ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.

Ἐξάλλος ἐκ τῆς ὀργῆς στέλλει τινὰ καὶ καλεῖ τὸν πληρεξούσιόν του ἐν πάσῃ σπουδῇ εἰς τὴν οἰκίαν, ἔνθα ἐτελεῖτο ὁ γάμος, αὐτὸς δὲ τρέχει κατ' εὐθείαν ἐκεῖ. Τὸ πρᾶγμα ἀναγγέλλεται πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ οὕτω μετ' ὀλίγον Εἰσαγγελεύς, Ἀστυνομία καὶ δικηγόροι τῶν δύο συζύγων παρίστανται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ γάμου.

— Ποῖος εἶσαι σὺ καὶ πῶς ἦλθες νὰ ταραξῇς τὴν τελετὴν τοῦ

γάμου τούτου καὶ τὴν εἰρήνην αὐτοῦ τοῦ οἴκου ; ἐρωτᾷ τὸν σύζυγον ὁ Εἰσαγγελεὺς.

Εἶμαι ὁ σύζυγος αὐτῆς τῆς γυναικὸς, ἀπαντᾷ ὁ σύζυγος, καὶ καταγγέλλω πρὸς ὑμᾶς, κύριε Εἰσαγγελεῦ, τὴν γυναῖκά μου ἐπὶ διαγαμία ἐπ' αὐτοφώρῳ τελουμένη ἐδῶ καὶ ἐπὶ σφετερισμῷ τῆς περιουσίας μου δι' ἀπάτης.

— Ψεύδεται ! κραυγάζει ὁ δικηγόρος τῆς συζύγου. Ἰδοῦ, κ. Εἰσαγγελεῦ, ἡ τελεσιδίκος ἀπόφασις· ἰδοῦ ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις τοῦ θανάτου του· ἰδοῦ τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ σύζυγος τῆς κυρίας ταύτης ἀπεβίωσε πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἰδοῦ, ἀναγνώσατε : «Τὸ δικαστήριον θεωρεῖ ὡς ἀποβιώσαντα πρὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς ταύτης τὸν ἐνάγοντα».

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀναγινώσκει τὴν ἀπίφασιν, ἐνῶ ὁ δικηγόρος τοῦ συζύγου μετ' ἐπισήμου ὕφους ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῶν περιεστώτων :

Ἐν ὀνόματι τῆς τιμῆς σας καὶ τοῦ σφαγιαζομένου τὴν στιγμήν ταύτην δικαίου, κύριοι, σᾶς προσκαλῶ νὰ βεβαιώσητε τὸν κ. Εἰσαγγελέα ἂν ὁ πελάτης μου αὐτὸς δὲν ἦναι γνωστὸς εἰς ὑμᾶς ὡς νόμιμος σύζυγος τῆς γυναικὸς ἐκείνης.

— Τὸν γνωρίζομεν, κ. Εἰσαγγελεῦ, εἶναι τῳόντι αὐτὸς ὁ ἴδιος, εἶπον ἐν χορῷ οἱ παρεστώτες.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς κρατῶν ἀνὰ χεῖρας τὴν ἀπόφασιν καὶ μεταφέρων ἐναλλαξ̄ ἀμύχανον τὸ βλέμμα ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὸν σύζυγον, ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὴν νύμφην, εἰς τὸν νέον σύζυγον καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἐσιῶπα κατάπληκτος, δεύτερον θῦμα καὶ αὐτὸς τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης.

Οἱ ἀποθανόντες δὲν ἀναζῶσι πλέον, εἶπεν ἀποφθεγματικῶς ὁ δικηγόρος τῆς Κλυταιμνήστρας. Ἀρνοῦμαι ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ σύζυγος· ἀλλὰ καὶ ἂν ἦναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἀρνοῦμαι ὅτι εἶναι ζωντανός. Περὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται πλέον νέα ἐξέτασις, διότι τὸ πρᾶγμα ἐξητάσθη καὶ ἀπεδείχθη δικαστικῶς καὶ τελεσιδικῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε νεκρός. Ἰδοῦ ἡ ἀπόφασις. *Res judicata pro veritate accipitur*, λέγει ὁ νόμος· ἤτοι : «τὸ δεδικασμένον ἀντὶ ἀληθείας παραλαμβάνεται». Φύγε λοιπὸν ἀπ' ἐδῶ, φάσμα τοῦ πρώην συζύγου, ἐπάνελθε εἰς τὸν τάφον σου, ἔνθα βεβαιῶ ἡ ἀπόφασις αὕτη ὅτι ἀναπαύεται τὸ σῶμά σου !

— Σέβομαι, κ. Εἰσαγγελεῦ, τὸ δεδικασμένον, ἀπῆντησεν ὁ δικηγόρος τοῦ συζύγου καὶ γνωρίζω ὅτι τοῦτο ἀντὶ ἀληθείας παραλαμβάνεται· ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ ἀλήθεια. Ἐχομεν δὲ τώρα ἐνώπιον ἡμῶν ζωντανὴν τὴν ἀλήθειαν κραυγάζουσαν στεντορεῶς καὶ διαψεύδουσαν τὴν ἀπόφασιν ταύτην. Ἐχομεν ἐδῶ αὐτὸν

τὸν σύζυγον ζῶντα, ἐνῶ ἡ ἀπόφασις τὸν κηρύττει νεκρὸν στη-
οιχθεῖσθαι εἰς κλειψιδικίαν. Ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου καὶ τῆς δι-
καισύνης, κ. Εἰσαγγελεῦ, διατάξτε τὴν σύλληψιν τῆς ἐπ' αὐ-
τοφῶρῳ συλλαμβανομένης διαγάμου συζύγου.

— Ἐγὼ δὲν εἰσεύρω νομικά, ἐκράυγασεν ἀφρίζων ἐκ λύσσης
ὁ δυστυχὴς σύζυγος. Διὰ ν' ἀποδείξω ὅμως εἰς τὸν δικηγόρον
ἐκεῖνον ὅτι δὲν εἰμαι σκια ἀποθανόντος ἀνθρώπου, ἀφήσατέ με
νὰ τοῦ συντρίψω τὸ πρόσωπον καὶ θὰ ἰδῶ τότε ἂν θὰ ἐξακο-
λουθῇ νὰ ἐπιμένῃ ὅτι ἀπέθανε.

Ἄλλ' οἱ ἀστυφύλακες ἐκράτουν ἰσχυρῶς τὸν μαινόμενον σύ-
ζυγον.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐπὶ τέλους ἐλάλησεν :

— Ἐνώπιον αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως, εἶπεν, ἥτις σὲ κηρύττει
νεκρὸν, ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ σὲ θεωρήσω ζῶντα, χωρὶς νὰ προσ-
κρούσω εἰς τὸ δεδικασμένον. Τὸ πᾶγμα εἶνε τῶντι περίεργον,
ἀλλὰ δὲν δυνατὶ νὰ κριθῇ ἐκ τοῦ προχείρου.

Καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς ἀστυφύλακας :

— Φέρετέ τον εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Εἶπε καὶ ἐξῆλθε.

* *

Μετά τινες μῆνας ἀπὸ τῆς κωμικοτραγικῆς ταύτης σκηνῆς,
τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς αὐτῆς πόλεως, κληθὲν νὰ δικάσῃ ἐπὶ τῆς
ἀγωγῆς τοῦ ζῶντος νεκροῦ συζύγου διεκδικοῦντος τὴν ὑπὸ τῆς
ἀπαρηγορήτου χήρας του κρατουμένην περιουσίαν του, ἐξέδιδε
τὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς «ἰδὼν τὴν δικογραφίαν καὶ σκεφθὲν
κατὰ τὸν νόμον» ἀπέρριπτε τὴν ἀγωγὴν διότι —

«Εἰ καὶ ἡδύνατό τις εἰπεῖν ὅτι ἡ δικαστικὴ λύσις τῶν ἐν
» πολιτικῇ τινι δίκῃ ἀναφυσόμενων προδικαστικῶν ζητημάτων
» δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον ἐν δίκῃ ἄλλῃ, ἔστω καὶ μεταξύ
» τῶν αὐτῶν προσώπων, περὶ ἄλλου ὅμως πράγματος, μ' ὅλα
» ταῦτα, ἐπειδὴ μεταξύ τῶν αὐτῶν προσώπων, τελεσιδίκως
» ἐκρίθη ὅτι ὁ σύζυγος εἶχεν ἀποβιώσει κλπ. Διὰ ταῦτα τὸ δι-
» καστήριον ἀπορρίπτει τὴν ἀγωγὴν καὶ καταδικάζει τὸν (ἀπο-
» θανόντα) σύζυγον εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη».

Ὁ σύζυγος ἐξεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου
ἀλλὰ τὸ Ἐφετεῖον ἀπέρριψε τὴν ἔφесιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐτοι-
χοκollήθη ἀκύρως εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κλυταιμνήστρας, διότι
ἡ τοιχοκόλλησις ἐγένετο ἐνώπιον μάρτυρος, ἐνῶ ἀπεδείχθη ὅτι
ὑπῆρχον γείτονες κατὰ τὸν χρόνον τῆς τοιχοκόλλησεως. Ὁ δὲ
Ἄρειος Πάγος, μετὰ τετραετίαν δικάσας, ἀπέρριψε τὴν περὶ

ἀνακρίσεως αἰτήσιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἀναμειγνύεται αὐτὸς εἰς ἐκτίμησιν πραγματικῶν γεγονότων οἷα ἡ ιδιότης τοῦ γεί-
τονος.

Καὶ οὕτω ἡ Κλυταιμνήστρα εἶχε καὶ ἔχει ἀκόμη δύο συζύ-
γους, τὸν μὲν ἕνα νεκρὸν κατὰ τύπους καὶ ζῶντα κατ' οὐσίαν,
τὸν δὲ ἄλλον ζῶντα κατ' ἀμφοτέρω καὶ μακκρίως καρπούμενον
τὴν περιουσίαν καὶ τὴν σύζυγον τοῦ πρώτου, φοβούμενον ὅμως
νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξείδιον εἰς Ἀμερικήν.

Ὁ νομικὸς κόσμος ἐσχολίχασε πολὺ κατὰ τὸ σύνθημα τὴν ὀρ-
θότητα τῆς ἀποφάσεως. Πάντες συνεφώνησαν ὅτι ἦτο ἐσφαλ-
μένη, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη ἀκόμη νὰ συμφωνήσουν περὶ τοῦ
ποῦ κεῖται τὸ σφάλμα τῆς!

Καὶ τώρα ἐπιμένετε ἀκόμη ὅτι δύο καὶ «δύο χάμουν τέσ-
σερα ;»

ΙΩ Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ

Ἡ διπλωματία ἐν τῇ λωποδυτικῇ

— Θέλω ἕνα ζευγά-
ρι ὑποδήματα, ἀπὸ τὰ
καλλίτερα.

— Εὐχαρίστως.

— Ἀλλὰ μὲ τὴν ἡ-
συχία σας, παρακαλῶ.
Δὲν βιάζομαι.

[Ἐν τῷ μεταξύ ὅμως
βλέπετε ποῖα λαθροχει-
ρία συμβαίνει.

Καὶ ὁ τσαγκάρης, διὰ
νὰ μὴ τὸν προσβῇ
κατάμουτρα, τοῦ λέγει
μὲ τρόπον :...]

— Κύριε, δὲν μὲ
συμφέρει εἰς αὐτὴν
τὴν τιμὴν ποῦ. . μου
τὰ πέρνετε !..

— Οὐτὲ 'μένα μὲ
συμφέρει νὰ δώσω πε-
ρισσότερα...